

POHJAN SUOMALAISEN SEURAKUNNAN KIRKKOHERRANVAALIEN EHDOKKAAT

Sirkka-Liisa Raunio

Olarin seurakunnan kappalainen, 48 v.

1. Uskon pyhään, kolmiyhteiseen Jumalaan. Hän on olemassaoloni ja arvoni perusta. Hän on veljeni ja Vapahtajani synnittä, pahan vallasta ja kuolemasta. Hän herättää, sulattaa, lämmittelee uskon ja rakkauteen ja ohjaa elämäni.

2. Olen surullinen, että he ovat tehneet viran sukupuolesta oman tunteen kysymyksen. Suomen ev.lut. kirkon päätös pappisviran avaamisesta naisille oli nimenomaan kirkon yhteinen päätös, jonka kanssa tämän kirkon työntekijöiden on elettävä. Kenenkään oma tuntea ei voi muuttaa, mutta yhteisiä päätöksiä on noudatettava.

3. Paikka oli Partaharjun leirikeskus Pieksämäellä, jossa pidin rippikoululeiriä kesäkuussa. Avoimen taivaan alla, Ristikiven kirkossa vietimme sunnuntaina messua, jossa saamasin kahdelle rippikoulu-ryhmälle ja muutamalle paikalliselle, vanhemmalle kirkkovieraille. Tekstinä oli kuninkaan pidot ja aiheena kutsu Jumalan valtakuntaan. Rippikoulussa tästä aihepiiristä on luontevaa puhua. Onhan rippikoululaiset jo kasteesta liitetty Jumalan valtakuntaan ja kutsuttu sen pohjalta rippikouluun. Kutsun vastaanottaminen on haaste oman kristillisen vakaumuksen muodostamiseen ja omaksumiseen.

Ruotsiksi en ole koskaan vielä saarnannut. Kielitaitoni on painottunut englantiin, mutta haluaisin osata paremmin ruotsia. Saksaa puhun vain vähän, mutta ymmärrän vähän enemmän.

4. Virkaurani tärkeitä kohtia: +Kun seurakuntalainen on ker-tonut messun jälkeen oivaltaneensa tai ymmärtäneensä jotakin keskeistä messusta tai evankeliumista. +Kun sakramentti tai toimitus on puhutellut, koskettanut, herättänyt uusia ajatuksia tai lohduttanut. +Kun keskustelussa on syntynyt syvä yhteys toiseen ihmiseen. +Kun uusi ihminen on löytänyt seurakunnasta hengellisen kotinsa. +Kun on yhä uudestaan rohkaistunut ja innostunut oman työnsä sisällöstä ja merkityksestä.

Virkaurani epäonnistumisia ja pettymyksiä: -Inhimillinen virhe oli aiheuttanut sekaannuksen ja vihkiperi odotti minua samaan aikaan, kun oli kastamassa lasta n. 50 km päässä. -Kun olen ymmärtänyt vasta jälkikäteen, etten ole huomannut tai tunnistanut jonkun ihmisen hätää. -Kun omat taidot eivät ole riittäneet esim. rippikou-luryhmän opetustilanteessa vaihtoehdoisen lähestymis- tai opetus-tavan löytämiseen. -Kun yhteys toiseen ihmiseen ei synny.

5. Nykyinen jumalanpalvelus on minulle työväline. Messu ja jumalanpalvelus ovat seurakunnan elämän ytimessä. Messun toteutus vaatii sisällöllistä kehittämistä jatkuvasti. Ihanteeni on seurakunnan yhdessä toteuttama messu.

6. Kokemukseni mukaan hyvä johtaja on palvelutehtävissä. Hän tekee sujuvan työnteon mahdolliseksi. Pitää osata katsoa eteenpäin ja ennakoita, jotta voi luotsata muita etenemään. Kun pyrkii avoimuuteen ja tekee, mitä lupaa, sekä puuttuu epäkohtiin, voi ansaita alaisten ja seurakuntalaisten luottamuksen.

7. Paikallisseurakunnan haasteet: 1) Löytää ja etsii rohkeasti uusia alueellisia ja hallinnollisia rakenteita, jotka mahdollistavat seurakuntatyön edellytykset kuntaliitoksissa ja taloudellisten resurssien vähetessä. 2) Auttaa kaikkia ikäryhmiä pääsemään evankeliumin ja armon sanoman äärelle ja pysymään siellä. 3) Pitää huolta yhteisön heikoimmista ja haastaa yhteisöä ja yhteiskuntaa huomaamaan heidän hätänsä ja tarpeitaan. 4) On hengellinen koti ja yhteisö kaikille, jotka etsivät, kaipaavat ja janoavat yhteyttä Jumalaan. 5) Pitää kiinni messusta, Sanasta ja sakramenteista ja on samalla omista lähtökohdistaan nouseva vastakulttuurinen muutosvoima pinnallisuutta, kiirettä, sitoutumattomuutta ja liiallista individualisoitumista vastaan.

8. Olen kirkkooni sitoutunut pappi. En edusta mitään erityisryhmittymää tai herätysliikettä. Teini-ässä minulla oli vahva kontakti Kansan Raamattuseuraan ja Vivamoon, jossa olen käynyt rippikoulu-ni. Valmistuttuani 80-luvun loppupuolella olin lehtorina jonkin aikaa töissä kristillisissä järjestöissä: Tyttöjen Keskuksessa ja Kristillisessä Opintokeskuksessa. Espoon Olarin seurakunta, jossa olen työskennellyt vuodesta 1988 lähtien, on ollut hyvä paikka kasvaa papin haasteelliseen ja rakkaaseen työhön. Olen erikoistumista korostavana aikana kuitenkin nimenomaan yleisen seurakuntatyön tekijä.

9. Haluan laulaa Herrastani ja kirkostani! Olen puoluepoliittisesti sitoutumaton. Järjestöistä kuulun vain Hiljaisuuden ystäviin eli tuen hiljaisuuden viljelyä ja hiljaisuuden retriittitoimintaa. Tänä vuonna päättyvän nelivuotiskauden olen saanut edustaa Espoon hiippakunnan papistoa kirkolliskokouksessa. Siellä olen toiminut Perustevaliokunnan varapuheenjohtajana. Tämä näköalapaikka on tarjonnut uusia ja mielenkiintoisia näkymiä kirkon toimintaan.

10. Olen koko 2000-luvun käynyt säännöllisesti joka kesä Fiskarissa ja ihastunut alueen kauniiseen luontoon. Olen aina asunut meren rannalla ja tunnen sen omaksi elementikseni. Arvostan Pohjan historiaa ja vahvaa ruokkulttuuria. Pyhän Marian kirkko on upea. Lasten kasvaessa ja itsenäistyessä kaipaen uusia haasteita ja olemme mieheni kanssa valmiita muuttoon uudelle paikkakunnalle.

Kymmenen kysymystä ehdokkaille

1. Uskotko Jumalaan ja minkälainen on Jumalasi?
2. Mitä ajattelet niistä, jotka eivät hyväksy naista papiksi?
3. Kuvaille viimeksi pitämäsi saarnatilanne. Minkälainen oli viimekertainen ruotsiksi pitämäsi saarna? Miten sujuvat sinulta kielet?
4. Virkaurasi onnistuneimpia hetkiä ja vastaavasti virkaurasi epäonnistumisia?
5. Minkälaisia tunteita sinussa herättää nykyinen ns. uusi jumalanpalvelus?
6. Miten määrittelet itsesi hyvänä johtajana?
7. Mitkä ovat mielestäsi paikallisseurakunnan tärkeimmät haasteet (1-5) tällä hetkellä?
8. Pappuutesi juuret ja laatu?
9. Kenen lauluja laulat?
10. Miksi juuri tänne Pohjaan?

Lauri Virkkunen

Vantaankosken seurakunnan kappalainen, 65 v.

1. Iloni on saada johdattaa yhteiseen uskontunnustukseen, koska Jumala minulle on rakastava Isä.

2. Ajattelen, että heillä on paikkansa kirkossa, mutta ei kirkon virassa.

3. Kirjoittelen tätä tultuani saarnaamasta messussa Myyrmäen kirkossa, jos-sa uskon, että sanallani on oma paikkansa. Koolla oli noin sadan hengen seurakunta. Suomenkielisissä seurakunnissa palvelevalle ei ruotsinkielisiä saarnoja juuri he-ru. Olin kuitenkin vs. kappalaisena Karjaalla 1992 ja siellä työhöni kuului ruotsinkielisiä messuja saarnoineen. Ruotsi on vähällä käytöllä ruostunut, mutta englannissa olen sujuvampi.

4. Onnistumisissa nousee pintaan kaksi asiaa: +Pappina olen erikoisesti iloinut saarnoista, joissa minulla mielestäni on ollut sanomisen arvoista sanottavaa ja olen sen osannut sanoa. +Tiiminvetäjänä olen iloinut, kun esimerkiksi diakoniapappina tai vt. kirkkoherrana olen voinut auttaa tiimiä tehokkaaseen ja innostuneeseen yhteistyöhön. -Kävin läpi avioerosta alkanutta kriisiä Karjaalla ja Pohjassa, enkä usko pystyneeni parhaimpiani varsinkaan Pohjassa yli viisikymppisenä nuorisopappina.

5. Lievää pettymystä, koska se ei täyttänyt sitä syvää uudistumisen tarvetta, joka mielestäni on olemassa.

6. Uskon olevani hyvä auttamaan toisia tekemään työnsä hyvin.

7. Uskon merkityksen avautuminen ja säilyminen tuiki tärkeänä ihmisen elämässä. Ovet olisi saatava auki erityisesti nuorten aikuisten ja miesten elämänpäiriin.

8. Olen lenkki pappisuvun aika pitkässä ketjussa. Minulle se on ollut sekä haaste löytää toisaalta elävä yhteys isien uskoon että aito henkilökohtainen usko. Laatuna tämä tarkoittanee kutsumuspappia.

9. En kenenkään sellaisen, jonka laulut tuottaisivat huonon omantunnon viran hoidossa.

10. Pohja on ollut mielessäni siellä viettämäni vuoden jälkeen. Minulle se ei ole ihanneseurakunta, vaan seurakunta, jolta puuttuu näky. Sellaisen tuominen on mielestäni kovin vaikeaa sellaiselle, jolle seurakunta on astinlauta virkauralla ja juuri sopiva haaste sellaiselle, jolla on pari vuotta aikaa ennen eläkkeelle jäämistä.

Juha Molari

Malmin seurakunnan seurakuntapastori, 43 v.

1. Jumalten naamareiden takaa paljastuvat usein ihmisvihaajan kasvot. Siksi minua kiinnostaa ristinteologinen kolmiyhteinen Jumala, joka laskeutuu alas ja palauttaa elämänhalun, ihmisrakkauden.

2. Tulen toimeen sekä naispappien että vanhauskoisten kanssa. Nais- tai miespappisuuden kanssa ei menetetä eikä voiteta taitavuuksia.

3. Viikissä konfirmaatiomessussa 22.7. kerroin viidelle sadalle ihmiselle, että näiden nuorten tähden voi kohottaa katseet ja katsoa Jeesukseen avoimesti. Leirikokemus oli poikkeuksellisen onnistunut. Kirkastussunnuntaina (Matt. 17: 1-8) on oikein oivaltaa, ettei katsetta pidä ylipäättäänsä painaa sameana alas sen enempiä fantasioiden kuin fobioidenkaan tähden. (Kaikki saarnani ovat internetissä.) Sulhanen oli suomenruotsalainen, minkä tähden Helsingin Pitäjän kirkossa toimitin kaksikielisen vihkipuheen. Iloitsin heidän rakkaudestaan, halusta toisiaan kohtaan. Olen toimitannut kirkollisia toimituksia ja puheita tai kirkollisia kirjoituksia lehtiin suomeksi, ruotsiksi, englanniksi, venäjäksi, saksaksi, hepreaksi, kreikaksi ja italiaksi.

4. +Koin onnistumista, kun vihin avioparin, kastoin heidän lapsensa ja 18 vuoden jälkeen vihin esikoistyön avioin! Jatkuvuus on paras ilo papille! +Lähetyspastorina koin iloa seurakuntalaisten kekseliäisyydestä myyjäisissä, porkkanamarkkinoilla, talkoissa, messun jälkeen järjestetyissä tarjoiluissa. -Epäonnistuin nuorena pastorina sivistymättömässä intomielisyydessäni, jossa en uskonut Jumalan ja työtovereitteni tekevän työtänsä.

5. Olen luenoinut uudesta messusta myönteisesti vuosikymmen sitten teologian opiskelijoille. Tunnen messun läpikotaisesti. Jumala ei tarvitse messusulkeisia itseään varten eikä messua pidä ajatella toimittajien suuresta virasta käsin, vaan osallistujien kokemuksista käsin. Käsitelmäni olisi luonteenomainen bisnes-maailmassa, mutta kirkkoissa yhä loukkaannutaan ihmisten rakastamiseen.

6. En ole kuuro jääräpää. 1700-1800 -lukujen loisien, kalastajien ja metsureiden suvusta voi kasvaa hyvä moderni johtaja: Olen osallistuva, läsnä oleva johtaja, joka innostaa keskinäiseen kunnioittamiseen, uudistumiseen, palveluhenkisyteen eikä pelkää vastuuta vaikeista asioista. Olen ivallinen kirkollisten kouluttajien käyttämää, autoritaarista persoonaa ja ylevää sukuhistoriaa kunnioittavaa Cattel 16PF -johtajuusmittaria vastaan. Mallini tuottaa menestyksen: Pietarissa Venäjän edustuston päällikkönä loin sidosryhmäsuhteet, logistiikan, palkkasin työntekijät ym. Olimme markkinajohtaja allamme.

7. 1) Pohjan seurakunnan on löydettävä itsensä ja tavoitteen-sa, jotta saisi Raaseporin isossa yhtymässä vähintään arvoisensa aseman ja neuvotteluvoiman. 2) Pohja tarvitsee 100%:sti seurakuntaan sitoutuneen, energisen, alueella asuvan, pitkäaikaisen kirkkoherran. 3) Pohjan seurakunnan on keskitettävä hyvän tuotamiseen alueen asukkaille: vt. kirkkoherra Veli-Matti Hynninen on luonut paljon arvokkaita suhteita tähän tehtävään. 4) Kanssakäyminen ruotsinkielisen seurakunnan kanssa pitää olla ongelmaton, kunnioittava ja seurakuntalaisille hyvää tuottava. 5) Pohjan kirkko ympäristöineen on tuotava välittömästi tai viimeistään kirkkoherran viranhoidon ensimmäisenä työpäivänä internetiin.

8. Ensimmäinen heräte oli mummoni rukoukset papin saamiseksi sukuun. Lukiolaispoikana koin Jumalan lapseksi pääsemisen elämäni tärkeimmäksi asiaksi. Nuoruuden intomieli-syys on muuttunut keski-ikäisen miehen kohtuullisuudeksi. En ole sanainspiraatiosta elävä fundispappi enkä täystoipe. Pappisvirasta nauttiminen ja ilo hallitsevat yhä minua.

9. En kuulu puolueeseen. Kirjoitin eduskuntavaalien alla Pinjaisten tunnetusta poliitikosta jutun ulkomailla ilmestyvään talouslehteen. Kirjoitin myös RKP:n presidenttiehdokkaan toimeliaisuudesta EU:n Venäjä-politiikassa. En kuulu mihinkään herätysliikkeeseen: olen vierailut pappina jokaisen vanhan herätysliikkeen tilaisuudessa.

10. Rakastuin Pohjaan 1997, kun tein eläkeläisten kanssa retken Fiskariin, Pinjaiisiin ja Pohjan kirkkoon. Pohjan seurakunnalla on jännittävä menneisyys ja hyvät mahdollisuudet elävään tulevaisuuteen. Eikö nyt pitäisi etsiä uudistumista?